

تقابل تحصیل و بازی

منبع : اینترنت

ترجمه : الهه حسن زاده

> فصلنامه پیک بازی-شماره ۲ <

بررسی ها نشان می دهد که فشار بر روی کودکان , زمان بازی کمتری را برای آنها باقی می گذارد.

اکثر والدین سخت گیر معتقدند که بازی مانعی برای رشد و پیشرفت در دوران کودکی به حساب می آید ؛ اما فشار و تاکید که بر لزوم اجرای این هدف (محدود کردن بازی) در داخل و خارج مدرسه وجود دارد به تدریج بازی را از زندگی کودک محو می کند .

متن زیر نتیجه تحقیق و پژوهش چند مؤسسه جهانی با استفاده از نظریات بیش از چهار صد تن از والدین و مربیان در سراسر جهان است . اکثر والدین (۹۱%) معتقدند که بازی برای سلامت عمومی (جسم و روان) فرزندان حائز اهمیت است . در واقع بسیاری از آنها (۴۲%) اظهار می کنند که اوقات فراغتی که در دوران کودکیشان صرف بازی شد کمک فراوانی به موفقیت آنها در دوران جوانی کرده است . و تقریباً نیمی از والدین (۴۷%) سر سختانه بر این باورند که سیستم آموزشی تاکید بسیار زیادی بر روی نمره دارد و این سیستم بسیار رقابتی شده است . علیرغم این نظریات (۷۲%) فکر می کنند مسأله مهم برای فرزندان آنها در عرصه عمل خوب ظاهر شدن اهمیت دارد . آنچه مشاهده می شود نشانگر این مطلب است که بیش از نیمی از والدین تقریباً (۵۳%) از آنان معتقدند که بهره مند شدن از زندگی موفق در آینده منوط به عملکرد خوب و صحیح فرزندان در مدرسه است . (۵۴%) بر این باورند که در سیستم آموزشی زمان کافی و لازم برای بازی در نظر گرفته نشده است . در گفت و گویی با گروهی از معلمان اغلب آنها اظهار داشتند که والدین از اهمیت و نقش بازی آگاهی ندارند و این مسأله باعث کاهش فرصت های تفریحی کودکان هم در داخل و هم در خارج از مدرسه شده است . در سال های اخیر به علت توجه ویژه به افراد تحصیل کرده , فشار والدین , سیاستگذاران و مدیران مدارس برای افزایش رقابت تحصیلی و کسب نمره و رتبه بالاتر یک عامل اصلی بی توجهی به بازی کودکان در مدارس به شمار می رود . دکتر میشل کوهن رئیس مؤسسه پژوهش و همفکری (علمی . کاربردی) که مؤسسه او این تحقیق و پژوهش را هدایت می کند ، اظهار می دارد : این بررسی و مطالعه به طور واضح نشان می دهد که بازی و تحصیلات آکادمیک در مقابل هم قرار گرفته اند و بازی در حال نابودی است. با این که والدین به اهمیت بازی معتقدند اما تصمیم می گیرند بازی را در برابر امیدشان به موفقیت آکادمیک فرزندان قربانی کنند. در نتیجه والدین به نفعی فرصت های دست یابی به تعادل و شادی در سال های آتی می پردازند. استورات ال براون می گوید : هرگونه فعالیت شاد که هدف صریحی را در بر نداشته باشد و عاری از هر گونه تشویب و اضطراب باشد و فقط به خاطر خود عمل انجام شود بازی است . او رئیس انستیتو بازی است. سازمانی غیر انتفاعی که هدف آن بیان و شرح کامل مفهوم بازی برای مخاطبان خود در سراسر جهان است . " براون " همچنین خاطر نشان می کند که در فرهنگ ما اشتیاق عظیمی برای بازی صحیح و حقیقی موج می زند . با توجه به یافته های موجود همراه با آخرین پوشش خبری وسایل ارتباط جمعی , مؤسسه خیریه آموزشی ATI* اقدام به تولید یک برنامه عمومی ۵ ساله با هدف توسعه برنامه the power of play در ارتباط با موضوع فشار بر کودکان کرده است . این برنامه با هدف ایجاد آگاهی در مورد اهمیت بازی طراحی شده است تا بازی را جزئی از زندگی کودکان به حساب آورند .

«جامعه مادر دوره ای از تغییرات سریع قرار گرفته و ممکن است فرزندان ما قربانیان ناخواسته فشارهای سخت و انتظارات زیاده از حد شوند .»

" تری بار تلت " سخنگوی ATI می گوید : هدف ATI همواره بالا بردن سطح کیفی بازی برای کودکان بوده است . برنامه the Power of play به گونه ای طراحی شده که به همان اندازه که بر سرپرست مدارس , تحصیل کرده ها و سیاستگذاران که بازندگی کودکان در تماس هستند تأثیر گذار بوده در والدین هم مؤثر واقع شود و به کودکان اجازه بازی کردن دهند.هدف ATI بالا بردن سطح کیفی زندگی کودکان به وسیله بازی است که از نظر فیزیکی , احساسی و ذهنی آنها را پرورش دهد , همچنین این گروه به عموم مردم در مورد جوانب مثبت بازی های بی خطر , صحیح و سرگرم کننده کودکان آموزش می دهند .

اهمیت بازی در ارتقاء سطح دوران کودکی

بسیاری از والدین (۷۵٪) معتقدند که بازی برای پیشرفت فرزندانشان مهم است. این باور و اعتقاد در افراد ساکن مناطق روستایی (۸۵٪) و در افراد ساکن شهر (۷۴٪) و در اهالی حومه ی شهر (۷۱٪) دیده می شود . از میان والدینی که مورد تحقیقات قرار گرفته اند (۹۱٪) آنها ذکر کرده اند که بازی تأثیر مثبتی بر سلامت عمومی فرزندان آنها داشته است. جنبه های کلیدی دیگر پیشرفت دوران کودکی در بازی هایی که مورد زیر را در برگرفته اند ، دیده می شوند :

۱_ قدرت تخیل (۹۰٪) .

۲_ اعتماد به نفس (۹۰٪) .

۳_ خلاقیت (۸۹٪) .

۴_ قدرت تحلیل و حل مسائل (۸۹٪) .

۵_ همکاری و تعاون (۸۹٪) .

۸۷٪ والدین این گونه عقایدشان را بیان می کنند که اوقات فراغت آنها برای بازی در دوران کودکی به موفقیت آنها در بزرگسالی کمک کرده است .

تعادل بین بازی های سازمان یافته و بازی های آزاد

تقریباً یک چهارم (۲۱٪) والدین معتقدند که فرزندانشان زمان کمتری برای بازی نسبت به دوران کودکیشان دارند و اضافه می کنند که بیشتر وقتشان را صرف ورزش های برنامه ریزی شده (۶۳٪) و هنر آموزی سازمان یافته (۵۸٪) و بازی در داخل و خارج خانه می کنند (به ترتیب ۶۹ و ۷۰٪) . هنوز برخی از والدین این گونه تشخیص می دهند که شیوه فعالیت روزانه کودکانشان نیاز به پیشرفت بیشتری دارد . تقریباً حدود یک سوم همه والدینی که مورد تحقیق قرار گرفته اند اظهار می کنند که فرزندانشان زمان بسیار کمی را برای مطالعه، با خانواده بودن و اعمال مذهبی صرف می کنند .

نقش بازی در مدارس

۷۲٪ از والدین می گویند که برای فرزندانشان شروع زود هنگام آموزش اهمیت دارد و ۶۶٪ از آنان اظهار کردند که خوب ظاهر شدن در عرصه علمی برایشان مهم است و ۵۳٪ معتقدند که خوب بودن فرزندان در مدارس موجب زندگی موفق در آینده خواهد شد . مناطق مختلف با درصدهای متفاوت موافقت خود را در این زمینه اعلام می دارند که اوقات فراغت آنها برای بازی کردن به موفقیت آنها در بزرگسالی کمک فراوانی کرده است . ۵۲٪ والدین ، از این نظریه حمایت می کنند که بازی باید جزء لاینفک برنامه مدارس باشد ، بیش از نیمی از والدین ۵۶٪ ادعا می کنند که از آمیختن برنامه ی بازی با برنامه درسی کودکان حمایت خواهند کرد، تقریباً نیمی از آنها ۴۷٪ اظهار داشته اند که مکان های آموزشی روی نمره و رتبه بسیار تأکید دارند و ۴۴٪ خاطرنشان کرده اند که تحصیلات بسیار رقابتی شده است ، و فقط ۵۰٪ از تحصیل کرده ها به اهمیت بازی اشاره کرده اند .

*ATI : American Toys Institute